

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. II. Cur Christus clamore valido expirarit, sex causæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

rum omnium architectonicas artifices manus. Si quod in orbe tutum est asyllum, haec manus sunt tutissimum. Gemina Deo manus est, Sapientia & Potentia, seu Intellectus rerum omnium scientissimus. & voluntas omnipotens. His manibus caelum terramque claudit, his brachiis quidquid supra caelum, quidquid infra tartarum est, stringit: his manibus architectatur universa, nec ullis indiget instrumentis. Velle in Deo est posse, voluntas Dei est potentia rerum omnium effectrix. Nam, ut Plaltes canit, omnia quaecumque voluit, fecit, in caelo & in terra. In patris manus istas Filius spiritum commendavit.

III. COMMENDO. Non ut alii, qui ne damnentur ad inferos, rogant, sed ut obsequentissimum sese filium amantissimo patri suo commendat. Domo abiturus peregre, amicorum fidelissimo uxorem & liberos, & si quid vel oculis vel animâ habet carius, commendat: ita Filius Parenti animam velut depositum tradit, quod sibi sciebat brevi restituendum fidelissimè. Ulpiano & Jurisconsultis Depositarius & Commodatarius non possident. Hic caelestis Pater Depositarius commissum sibi depositum non diu detinuit. Cum Plalte regio Petrus id affirmans, Neque, ait, derelictus est in inferno, neque caro ejus vidit corruptionem.

IV. SPIRITUM MEVM. Non opes & thesauros commendo, qui, ubi caput reclinem, non habeo. Non famam & gloriam, quae videtur jam omnibus extincta; hic pendeo ut latro. Non corpus jam jam mortuum tumulo inferendum, sed meum spiritum commendo. Christus discipulis pacem, hostibus veniam, latroni paradysum, Matri discipulum, discipulo Matrem, crucifigentibus veltes, sepulchro corpus, Patri spiritum delegavit, ut immortalitatem animi nostrae intelligentiae altè insingeret. Neque verò Patri spiritum ita commendavit, tamquam si esset quod metueret, uti nos, sed celerem rogavit in vitam reditum, & expectatam animi cum corpore conjunctionem. Nos idem longe aliter precamur, & diversa ratione fideli creatori commendamus animas nostras, nescimus enim utrum amore an odio digni simus. Christus solutione jam omni explicata, Consummatum est, inquit, Hoc unum superest, mori: la circo, Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.

Hic morientis clamor, gladius acutus pectori præcipue materno fuit. Beata vidua Birgitta referens arcanos inter filium & Matrem affatus, Christum hoc modo loquentem facit. Ita tu Mater mea à juventute didicisti sequi voluntatem meam, & relinquere omnem voluntatem tuam pro me. Ideo bene dixisti, Fiar voluntas tua. Tu enim es quasi aurum pretiosum, quod extenditur & percutitur super duram in eadem, quia tu omnibus tribulationibus percutiebaris, & in passione meâ præ ceteris pariebaris. Quia quando cor meum in cruce, præ vehementiâ doloris rumpebatur, cor tuum ex hoc quasi ferro acutissimo vulnerabatur, & libenter scindi permisisse, si fuisset voluntas mea. Verum tamen etiam si optâles vitam meam, & potuisses restituere passioni meâ, tu tamen noluisti, nisi juxta voluntatem meam. Ideo bene dixisti, Fiar voluntas tua. His illa ejusdem sensus, Hic est Deus, Deus meus, ut quid me dereliquisti? videns deinde, quod omnia ejus membra obringerent, & inclinato jam capite spiritum exhalabat: tunc doloris acerbitas ita cor Virginis suffocavit, quod nullus sui corporis articulus moveri videbatur. Unde non parvum miraculum in hoc Deus tunc fecisse dignoscitur, eam Virgo Mater tot & tantis doloribus intrinsicis lauciata, suum spiritum non emisit, quando tam dilectum filium nudum & orientatum, & vivum & mortuum, atque lanceâ transfixum, omnibus eum deridentibus, inter latrones pendere perspexit illis pene omnibus,

bus, quibus notus extiterat, ab eo fugientibus, & multis eorum à rectitudine fidei enonniâ exorbitantibus. Igitur quemadmodum suus filius super omnes in hoc mundo viventes amarissimam mortem sustinuit, ita ipsius Mater in suâ benedictâ animâ amarissimos dolores sufferendo portavit.

§. II. Cur Christus cum clamore valido expiravit, sex causæ.

I Ta validus Christi morienti clamor, & Matris, & omnium piorum mentem summè affecit. Beato Luca teste, Clamans voce magna Jesus, ait, Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et hæc dicens expiravit. Clamoris hujus causæ aliquot expendenda.

I. Ad tenebrarum finem Christus veluti orator è cruce, omnibus spectatoribus & auditoribus suis comprobare voluit, se etiamnum vivere, jam jam moriturum; tenebras caelo terræque inductas esse testes, Dei Filium in cruce mori.

II. Suam & vivendi & moriendi potestatem testatus est orbi Servator. Qui jam ad Hæ Hierosolymis ad circumfusam plebem perorans, Ego, inquit, pono quæram meam, ut iterum sumam eam. Nemo tollit eam à me, sed ego pono eam à meipso. Potestatem habeo ponendi eam, & potestatem habeo iterum sumendi eam.

III.quam adversus hostes victoriam in orbem totum proclamavit. En noster Gedeon stans coram iudicibus magnam partem siluit, cum morte congressurus clamavit, perinde si dixisset. Hic capitalis est hostis meus, hic mihi debellandus. Hostes potentissimi, mors & infernus. Fortis sicut mors dilectio, dura sicut infernus emulatio. Uterque horum hostium jam victus est. Christus vicit, & victor in morte consignavit, promulgavitque illam, sub ipsum è vitâ discessum.

IV. Cùm clamans expirat, quid aliud quàm hoc ipsum animis nostris insonat: Videte, quod peccata me vestra deduxerint: ad falsos iudices, ad columnam crucentam, ad supplicii locum, ad funestam crucem, ad mutuum tumulum, ad ipsos inferos. Summum in orbe malum, malorum omnium seminarium, miseriarum omnium pelagus profundissimum, suppliciorum & poenarum omnium insatiabile bathrum, peccatum vel unicum.

V. Deus patitur, Christus occiditur, Veritas opprimitur, Vita extinguitur, Salus moritur. Obstupescenda hujus tragediæ choragus jure clamat, ut undique omnes confluant ad inauditum hoc spectaculum, quale non fuit in orbe umquam, nec erit. Videte & attendite. Desiderium Angelorum, delicia genis humana, salus omnium nostrum in patibulo expirat.

VI. Paralys hic clamor satis edocet, quantum, quamque vehemens tam exterior quàm interior fuerit Christi Patientis & Morientis dolor. De exteriorè illud Hebraei vatis accipiendum: Si est dolor sicut dolor meus. Sed illo non minor erât interior, ob altissimos animi inciores eâ etiam ex causâ conceptos, quod lytro tam liberali spreto, tot hominum millia nihilominus sponte in aternos ignes essent ruituri.

§. III. Eiusdem in moriente Christo clamoris alia sex causæ.

VII. Clamavit Christus, ut doceret nos in periculis & adversis omnibus, & in ipsa morte clamare ad Deum. Nemini innocentia runc ab insidiis diaboli tuta. Refert Historia Scholastica a ex Beda sententiâ, fatanam in levo brachio crucis Christi subsecuisse, b ac vigilantissimè observasse, num in eo homine juris aliquid obtrineret, nec recessisse nebulam dum Christus expiravit. Beatus Lucas certe triplici agrestu Christi memorans tentaculum, & consummatum, Na 4 inquit,

Luc. cap. 23. vers. 46. Hujus clamoris causa. 1. Christus vocat coprobare se vivere, & Dei Filium in cruce mori. 2. Suam & vivendi & moriendi potestatem orbi testatus est. 3. Suam adversus hostes victoriam proclamavit. 4. Ostendit quod peccata eum deduxerint. 5. Ut omnes confluant ad inauditum hoc spectaculum. 6. Ut nos edoceret quàm vehementes tam exterior quàm interior Christi patientis & morientis dolor fuerit. 7. Ut doceret nos in adversis omnibus, & in ipsa morte clamare ad Deum. a Hist. Schol. lib. 2. de hist. Evang. c. 172. Sal. Ciceroni. c. Luc. cap. 4. vers. 13.

Geoplia Dei man. Sapientia & Potentia. 2. Com. mendo. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.